

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **Ing. J. L.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2012, č. j. MV-91557-26/ODK-2011, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 62/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 14. 8. 2013 podaným u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), který byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 8. 2013, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve věci výše označené.

Navrhovatel konstatuje, že dané řízení probíhá již více než 14 měsíců, přičemž se jedná o relativně jednoduchý předmět sporu – chybné rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Od podání samotné žádosti o informace již uplynulo 24 měsíců. Navrhovatel se domnívá, že pochybení správního orgánu je zcela zjevné; celková doba řízení je dle jeho názoru nepřiměřená k předmětu řízení, a proto navrhuje, aby byla stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout, s tím, že návrh není důvodný. V řízení k průtahům nedochází, uvedené věci předchází k vyřízení věci již dříve napadlé. Věc žalobce městskému soudu napadla dne 5. 6. 2012 a v případě, že by ji soud začal přednostně vyřizovat, došlo by, dle jeho názoru, k diskriminaci ostatních žalobců, jejichž věci napadly soudu dříve. Předsedkyně připomněla, že se nejedná o věc s přednostním režimem vyřízení (§ 56 s. ř. s.)

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal žalobu u městského soudu dne 5. 6. 2012. Přípis ze dne 25. 6. 2012 zaslal soud žalovanému kopii žaloby k vyjádření a vyžádal správní spis, poučil účastníky řízení o složení senátu, jež bude věc rozhodovat a vyzval je k vyjádření, zda požadují účastenství při jednání.

Navrhovatel reagoval sdělením, soudu doručeným dne 29. 6. 2012, že souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Žalovaný zaslal soudu své vyjádření k žalobě i správní spis dne 25. 7. 2012. Městský soud přeposlal navrhovateli vyjádření žalovaného přípisem ze dne 1. 8. 2012. Sdělením, soudu doručeným dne 13. 8. 2012 navrhovatel doplnil žalobu o další údaje a specifikaci v pořadí druhého správního rozhodnutí ve věci žádosti o poskytnutí informací. Soudní spis obsahuje dále záznam ze dne 7. 12. 2012 o nahlížení navrhovatele do spisu. Dne 10. 12. 2012 podal navrhovatel soudu první návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu; ten Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 1. 2013, č. j. Aprk 45/2012 - 45 jako nedůvodný zamítl.

Návrhem ze dne 18. 1. 2013 se navrhovatel domáhal příkázání věci k rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, neboť doba, po kterou městský soud jeho věc nevyřídil se mu jevila neúměrná žalované problematice. Nejvyšší správní soud jeho návrh zamítl, neboť neshledal naplnění podmínek § 9 odst. 2 s. ř. s. Dne 14. 8. 2013 podal tedy navrhovatel další návrh na určení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeno je rozhodnutí žalovaného podle zákona

o svobodném přístupu k informacím) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to i s přihlédnutím k pořadí, v jakém k němu došla. Nelze tedy konstatovat, že byl ve shora uvedeném smyslu nečinný. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že předmět sporu je jednoduchý, jak uvádí navrhovatel ve svém návrhu. Vyhovění tomuto návrhu by totiž ve svém důsledku znevýhodňovalo ty účastníky, jejichž žaloby napadly dříve než žaloba navrhovatele. Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci excesivní průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu